

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatvs
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniæ Agrippinæ, 1603

Cap. 8. De fructu spirituali, quem haurire possunt incipientes ex hac
doctrina de profectu spirituali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59574](#)

PROFECTV SPIRITVALI. 63

Cum ergo hic labor in servitio diuino proficiēdi ex vna parte tā necessarius & salutaris sit vnicuiq; & toti mūdo: ex altera vero parte difficile quidē, sed nō minus vtile & necessariū, vt extent libri de hoc argumēto conscripti, inter optimos offerimus hūc p̄sente tractatū, cum desiderio maiore DEI gloriam, & salutem animarum eius lectione procurandi.

CAPVT VIII.

De fructu spirituali quē haurire possunt incipiētes seruire DEO ex hac doctrina de ratione proficiēndō in virtute.

Ad finem huius tractatus vna ad huc cōmonefactio occurrit necessaria ijs, qui aut incepérūt, aut certè cogitārunt incipere date operam verē pietati, nempe hæc. Ut qui piam viuendi consuetudinem iam dum iniectunt, si fortè incident in conaciones aut libellos, quorum sermo in eo vertitur, vt auditor vel lector auocatur à peccatis lethalibus non inde sam capiant alicuius tepiditatis, & arbricentur necissib⁹ longius esse progre-

D 2 dien-

64 TRACTATUS DE
diendum, cum certè, ut diximus, longius progredi debeant, hoc est, etiam à leuioribus lapsi hi, qui lethales non sint, cauere, & optimis operibus Deo, gratissimis, etiam si sub pena æternæ damnationis mandata non sint vacare. Et contra, quid vel iam primum inchoarunt, vel inchoare cogitarent samam viuendi rationem, non illicò terreantur, vel animum despondeant, si incident in conciones vel libellos, quibus studium in virtute proficiendi & inculcatur, ex stimantes nimis arduam & difficultatem esse virtutum viam, & quam centesimus quisq; mortalium vix assequi possit. Neq; enim ille in virtute progressus propinquitur tanquam ad salutem, consequendam propositus necessarius, sed tanquam valde vultus & saltaris. Qui enim ad hanc perfectionem conseruant animum, & secundum sibi reddunt suā salutē, & maiore gratiam gloriamq; apud Deum promiserunt, deinde in hac vita ampliore pace & consolacione, quam Deas mundis corde impetrat, perficiuntur, & aliorum doceantur.

PROFECTV SPIRITALI. &
donoꝝ spiritualiū penè innumerabiliꝝ
quæ Deꝝ communicare solet omni-
bus in virtute proficentibus partici-
pes fiunt, ut supra diximus, & deinceps
latius exponemus.

ITAQ. non habent, quod idcirco
de sua salute desperent: hunc verò
fructum ex hac consideratione carpe-
re possunt, vt fese humilient, submis-
sionis de se sentiant, dum animaduer-
tunt se tam longe abesse à pietatis of-
ficijs, quæ diuinę maiestatis excellen-
tia meretur: totque pectora gaudeant
non deesse Deo in Ecclesia pios seruos,
qui cū tanta perfectione vitæ Christi
anæ illi seruant, gratiasq; agant se illi
sensum & notitiam consecutos: nam
lætari de profectu & perfectione alio-
rum, propter gloriā quæ inde in Deum
redundat, est quodammodo participē-
sieri & profectus & perfectionis ipso-
rum. Deinde & aliud fructum inde
carpere queunt, nempe ut magno stu-
dio & sollicitudine in precibus suis ad
Deum fusis ob oculos ponant suam
imbecillitatem, enixeque petant effi-
ciam voluntatem & robur spiritale in
diuino suo seruitio proficiendi, ac cer-

D,

10

PROFECTV SPIRITVALL. 68
to confidant quod si in oratione con-
stanter perseuerarint, se donum ex libe-
tali & misericordi eius manu acceptu-
sos, studiumq; proficiendi, quod iam
apparet arduum & difficile, & primo
aspectu terret, facile & suave futurum,
ac ex cogitatione, quod in dies in bono
tam ineffabili, ut est amor Dei, mai-
orem semper accessionem facere pote-
rit, incredibilem capturos voluptate.

CONSIDERARIS siquidem debent
hanc vivendi rationem non viribus ho-
minis naturalibus perfici, sed diuinis à
CHRISTO domino collatis. Ille enim
bus libenter & per liberaliter gratiam
suam communicat, quae res arduas red-
dit faciles, amaras dulces, & graues le-
ues. Considerent etiam in CHRISTI
Domini nostri Ecclesia, semper suisse
& adhuc esse innumeros homines in
omni sexu & statu, in virtutum cultu
ad modum prouedtos, qui eandem ali-
quando difficultatem, quam illi nunc
senserint, sed quia cum ingenti fidu-
cia erga Christum iter ilud spiritalis
progressus ingressi sunt, eodem pro-

PROFECTV SPIRITVALI 67

piis & adiuuante, admodum planum & iucundum esse deprehendunt.

C O N S I D E R E T & quilibet sigillat m quæ D e u s i p s i bona contulerit, quam multa aliter se habuerint, quam iam habeant, quomodo olim multa vitia amârunt, quam iam horreat, quomodo olim ne minimam quidem orationem facere, nec missam, vel concionem audire sine distractione animi potuerit, nunc autem voluptatem etiam capiat, ex orationibus faciendis, & officijs diuinis, coacionibusque audiendis. Itaque sicut Deus h e c in ipso operatus est sine v llo suo merito, cum longissime à salute abesset, eiumque à peccato ad gratiam, à morte ad vitam pertraxerit, & à carnalibus desiderijs ad obsequendum diuinis inspirationibus, prorsus cōfidetu est, quod multo magis cum deducere possit è bono statu in meliorem adiuuante diuina gratia.

H A C tentatione terroris & trepidationis inanis pulsatus quoque fuit

D 4

TRACTATVS DE

Aug 12.
confos. c. 11.

fuit AVG VSTINVS initio suæ conuersio
nis eamque dictis considerationibus
expugnauit. Principio videbat illi
nimis ardua puritas legis Euangelicæ,
& maxime perpetua continentia ob-
seruatio, animumq; despondebat, se
non posse pertingere ad tam glorio-
sam carnis yctotoriam. Cum igitur timi-
dus & desperabundus in illa cogitatio-
ne hæreret, sedulo expendere cœpit in
Ecclesia Christi non modo extiisse &
esse graues & fortes viros qui graui-
simis pœnitentijs corpora sua castiga-
rent, & ad culmen omnium virtutum
peruenissent perpetuamq; castitatem
coluissent, vti erat S. ANTONIVS, & alij
eius imitatores, verum etiam innume-
ros adolescentulos, virgines, & viduas,
ac teneræ ætatis pueros & puellas,
qui perpetuam continentiam custodi-
rent, alacresq; ad vitæ Euangelicæ per-
fecti onem contenderent, ac tandem
cor eius sic illum alloquebatur. Tun
poterie quod isti & istæ? an verè isti &
ista in semetipſis poſſunt, ac non in Do-
mino Deo ſuo? Quid in reſtas, & nō ſtat?
Proijce te in eum, noli metuere, non te ſub-
trahat, ut cadau Proijca te ſecurus, exci-
piat te

PROFECTV SPIRITUALI. 69

Piste & salutis. Considerabat nimis
rum sanctus ille mutationem, quam
Dav in Ecclesia fecerat, & quotidie
faciebat conuertendo magnos peccato-
res in heroes sanctissimos. Atq; hæc
contemplatio omnem languorem illi
ademerat, formidinemque inanem
discusserat, ingentem quoque animum
illi addebat proficiendi de virtute in
virtutem, firmissimam spem dabit Christi
sibi affuturum. Sic ipse fatetur in
alio loco his verbis.

Exempla seruorum tuorum, quos de
nigris lucidos, & de mortuis viuos fece-
runt, congesta in sinu cogitationis nostra
vrebant & absumebant grauem torso-
rem, ne in ima vergeremus, & accedebat
nos validè ut omnis ex lingua subdola
contradictioni, flatus inflammare nos a-
crius posset, non extinguere. Atque hi
sunt fructus, quos homines considerati
hauriunt ex hac doctrina, quæ tradit
rationem in virtute proficiendi.

At illi quidem, qui viuo desiderio
ardent sui proiectus, (quibus haec do-
ctrina admodum est necessaria, nec
parvo numero reperiuntur in Dei Ec-
clesia) ex illa hauriunt certam & per-

D s Spiculae

70 TRACTATUS DE
spicuam notitiam perfectionis cuius
que virtutis, ac media quibus com-
pareatur, tum robustas opere ipso ex-
cendit, dum vnicuiusque virtutis do-
tes considerantur, & remedia contra
tentationes tepidatatis, atque arma ad
repellendos virtutis hostes, lumen quo-
que ad cognoscendas fugiendasque
imposturas, quibus Satan conatur im-
pedire profectum nostrum in diuino
fructu, ac de munus in quo natura pro-
fectus spiritualis consistat. Quibus vero
non inest illud viuum proficiendi de-
siderium, ex hac doctrina discunt hu-
militatem & confusionem sui, ut dixi-
mus, qui fructus eam praestans est, ut
Deus propter illam sepe communicet
viuum desiderium proficiendi.

V T vero ex lectore huius libri si-
miles iam datis colligi queant fructus,
rogamus Christianum lectorem, ut
cum desiderio proficiendi illum per-
legat: nec enim dubitamus Deum Opt.
Max necessaria praesidia ei suppedita-
turum ut ad maiorem suae diuinæ ma-
iestatis honorem & gloriam aliquando
re ipsa, quod ex animo desiderauit
exequatur.

TRAC